

Τὰ πορτοκάλια, κοριτσάκι
δὲν εἶναι μόνο φῶτα στρογγυλά, κίτρινα φῶτα,
εἶναι καὶ πορτοκάλια σὰν αἷμα.

☆

Ὅταν γεννιόσουν ἀκούστηκε τὸ πρῶτο γρυλάκι
ὕστερα ἀπὸ 20 χρόνια, σκέψου
ὕστερα ἀπὸ 20 χρόνια στὸ Ναγκασάκι.

Παναγιώτης Κερασίδης

Τὰ κίτρινα φύλλα συγκεντρωμένα στὶς γωνίες
τὰ κοιτᾶνε τὰ παιδιὰ μὲ ἀδιαφορία
καὶ μ' ἓνα πείσμα ὀρθιο στὰ πόδια ὡς τὴν ψυχὴ τους.

☆

Οἱ στιγμές εἶναι μεγάλες
ἀνοιχτές στὴν κρίση καὶ στὴ μίμηση,
γιὰ σένα καὶ γιὰ μένα καθαρὰ
κι ἐλεύθερα τὰ ὄριά μας
ποὺ τριγυρνᾶμε γυμνοὶ καὶ δυνατοὶ
ὅσο πατᾶμε στέρεα στὰ ἴχνη
τὰ μελλοντικά τὰ δικά μας,
μακριὰ μακριὰ ζοῦμε τὸν ἀέρα μας.

☆

Ἡ μέρα μου εἶναι δῶ μπροστά μου
τόσο ὠραία μὲ τὸν ἥλιο της,
τοὺς ἀνθρώπους μὲ τὰ χαμόγελά τους
ποὺ ζοῦνε ὀρμητικὰ ψάχνοντας νὰ βροῦνε
τὸ σπίτι μὲ τὰ εἰκοσιεφτά παράθυρα
καὶ μὲ τὴ μία πόρτα.
Δὲν ἀναζητᾶνε τὴν ἐπικίνδυνη παρηγορητικὴ
ἐπίδραση τῆς φύσης
ἀλλὰ βασανίζονται συνειδητὰ γιὰ τὰ ἄδεια τους τὰ χέρια
καὶ τὰ χεῖλη τὰ λυπητερά
ποὺ ἀξίζουν ὅμως ἓνα φιλὶ αἰώνιο τοῦ ἔρωτα.
Δὲ βλέπω τίποτ' ἄλλο στὰ μάτια μου
παρὰ μόνο τὸ νόημα τοῦ ἔρωτα
ποὺ μοῦ φωνάζει τὴν ἱστορία τοῦ κόσμου
κάνοντάς με ἀνιστόρητο
νὰ ζῶ ἐπίτηδες ἔτσι μὲ σένα.

☆

Τὰ μέλη τοῦ σώματός μου ἔχουν ἀρχίσει

νά δένουν τήν αἰχμή τοῦ καρποῦ
πού πρέπει νά πέσει στήν ἀγκαλιά σου
ζεστός καί ἑαυτός.

Οἱ ὦμοι μου καθῶς προχωράω
χτυπάνε τοὺς κορμούς τῶν δέντρων ὑποσχετικά.
Δέ φταίει κανεὶς ἂν τὰ δέντρα μένουγε δέντρα,
κορμοὶ ἀδιαφορίας.

Μένεις ὅμως κορίτσι ἐσὺ γυναῖκα
μονάχα ἐσὺ δίνοντας καὶ παίρνοντας ζωὴ
παλιό μου καυτό μου ὄνειρο.

Ὅταν σέ σκέφτομαι τρέχω στὸν καθρέφτη
ὅταν σέ βλέπω μένω στή θέση σου μπροστά μου
κι ὅταν εἶσαι μακριά μου
ψάχνομαι.

Δημοσθένης Κερασίδης

Τὰ παιδιὰ τῆς θάλασσας ζητᾶνε
σὰν τὰ ἡλιοψημένα ὄστρακα
νά δοῦν καὶ νά νιώσουν στὸν θαλασσινὸ κόσμο.
Κάποιος ποιητῆς γλιστράει ἀπ' τὴν κορφὴ μιᾶς στέγης
καὶ κωλοκάθεται στήν αἰώνια κολυμπήθρα.

Τὸ φάντασμά του μοῦ ψιθυρίζει στ' αὐτί.

Προσοχή! κίνδυνος θάνατος ΔΕΗ:

Δὲν γίνομαι! «ἄστρο» γιὰ νά γευτῶ τὸν οὐρανό σας,
θὰ μείνω θαλασσοπούλι.

Μαρία Σουρούνη

Ἰσως ὅλα ναχὰν μείνει
στην ἀφανεια
ἀν δὲν μπορούσα
να καθρεφτίζομαι
στα ματια σου

☆

Προσμενοντας στ' ονειρο
την πραγματικότητα
ξημερωσε
κι απομειναν
δυο βαθιες ρυτιδες
να θυμίζουν την προσπαθεια

☆